

عنوان مقاله:

توانمندسازی سازمانی و فردی در مشارکت همگانی: ضرورت ها و راهکارها

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی تفکر و پژوهش دینی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

شهریار صادق - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی صنایع (مدیریت و سیستم بهره وری) دانشگاه آزاد قزوین

مصطفی صادق - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات اردبیل

عارف شاهی - مشاور شغلی واحد اشتغال و خودکفایی کمیته امداد امام خمینی (ره) مدیریت شهرستان اردبیل

حسن پارسای دولق - ناظر طرح های اشتغال و خودکفایی کمیته امداد امام خمینی (ره) مدیریت شهرستان اردبیل

خلاصه مقاله:

توانمندسازی جهت حفظ امید و وابستگی کارکنان باقیمانده در طی زمان های کوچک سازی سازمان حایز اهمیت می باشد. توانمندسازی کارکنان، محوری ترین تلاش مدیران در نوآفرینی، تمرکززدایی و حذف دیوان سالاری در سازمانها می باشد. توانمند کردن افراد موجب می شود تا مدیران و سازمان سریع تر و بدون اتلاف منابع به اهداف خود نائل شوند. توانمندسازی موجب می شود که کارکنان، سازمان و شغل را از آن خود بدانند و از کار کردن در آن به خود ببالند. بدون توانمندسازی، نه مدیران و نه سازمانها نمی توانند در درازمدت کامیاب باشند. در این مقاله پس از تعریف توانمند سازی، ضرورت، علل گرایش سازمانها، اهداف، عوامل موثر، پیش نیازها، برنامه ها و موانع توانمندسازی کارکنان مورد امعان نظر قرار گرفته است و در پایان، راهکارهایی عملی جهت توانمندسازی کارکنان به انضمام نتایج حاصل از اجرای توانمندسازی آنان و نیز ترسیم عوامل اصلی توانمندسازی در قالب یک مدل، ارائه گردیده است

کلمات کلیدی:

: توانمندسازی، سطوح توانمندسازی، فرآیند توانمند سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/448431>

